

Jan Johansson

Yttrande över remiss från Klimat- och näringslivsdepartementet om "Slutna distributionssystem och interna nät"

Sammanfattning av Örebro kommuns synpunkter

Bakgrund

För Örebro kommun är det viktigt att förordningen som ger möjlighet till undantag från kravet på nätkoncession, Förordning (2007:215), om undantag från kravet på nätkoncession enligt ellagen (1997:857) tolkas så att fastighetsägarna ges tillåtelse att bygga och äga ett icke koncessionspliktigt nät i det kommande flerbostadsområdet Tamarinden. Där är tanken att fastighetsägarna ska dela el fysiskt över fastighetsgränserna via en likströmskabel. Elen som delas ska produceras lokalt i de olika fastigheternas solcellsanläggningar, lagras i batterier och styras smart. Örebro kommun har tillsammans med Örebrobostäder granskat den rubricerade rapporten utifrån den synvinkeln.

Yttrande

Sammanfattningsvis gör vi bedömningen att den här rapporten från Energimarknadsinspektionen inte innehåller något som påverkar planerna för Tamarindens koncept negativt. Skälen för detta och andra bedömningar beskrivs nedan.

Vi bedömer inledningsvis att utifrån beskrivningen i 2:a kap 1 § (sida 8) så är inte Tamarindens tänkta interna elnät att betrakta som ett slutet distributionssystem. Denna bedömning gör vi mot bakgrunden att flerbostadshus verkar vara undantagna liksom nät för delning av

överskottsenergi. Det blir dock en osäker bedömning beroende på hur de sista orden innan punktlistan ska tolkas: "...eller där gemensamma tjänster erbjuds".

Vi tillstyrker punkt 10 i 24§ (sida 14). Det är inte en justerad punkt men vi bedömer att det är en bra punkt för Tamarinden.

Kapitel 2.1 (sida 19), att reglerna om icke koncessionspliktiga nät medför att nätinnehavaren inte omfattas av de bestämmelser i ellagen som innehavarna av koncessionspliktiga nät omfattas av, samt kapitel 3.2.4 (sida 25), att regleringen i ellagen inte omfattar icke koncessionspliktiga nät är också en bra kunskap att känna till för oss som jobbar med Tamarinden.

Vi bedömer att texten i kapitel 5.1 (sida 38-39), som handlar om elmarknadsdirektivets bestämmelser om medborgarenergigemenskaper, innebär att Tamarinden inte kan definieras som en medborgarenergigemenskap. Detta på grund av att det i inledningen står att en medborgarenergigemenskap är "En juridisk person som baseras på frivilligt och öppet deltagande". För att hitta en legal form för det gemensamma ägandet av energiinfrastrukturen i Tamarinden, som blir långsiktig och trygg, har fastighetsägarna enats om att den långsiktiga formen för "energisamverkan" i Tamarinden ska vara i form av en gemensamhetsanläggning (GA) för ägande av distributionsnät och som ska förvaltas av en samfällighetsförening (Tamarindens "energigemenskap"), där alla fastighetsägare i Tamarinden kommer att ingå. Med det följer att deltagandet inte blir frivilligt. Men vi gläds åt och tillstyrker det näst sista stycket i kapitel 5.3 som handlar om energigemenskaper och slutna distributionssystem (sida 40): "Den kanske viktigaste bestämmelsen, om att medlemmarna i en gemenskap ska kunna dela energi, uppfylls genom regleringen i IKN-förordningen." Detta stycke anser vi att Tamarinden kommer leva upp till även fast definitionen för medborgarenergigemenskap inte uppfylls.

I samma kapitel tolkar vi även stycket som inleds längst ner på sida 40 positivt, det som inleds med meningen "De energigemenskaper som äger och driver nät omfattas av ellagen såvida det inte är fråga om ett undantag enligt IKN-förordningen." Vi tolkar det som att även en gemensamhetsanläggning kan bygga och driva ett IKN-nät om det får IKN-undantaget.

Avslutningsvis tycker vi att det är oklart vad det i praktiken innebär för en organisation att kunna kalla sig "en energigemenskap", vilka fördelar ger det? För vår del funderar vi på vilka konsekvenser får det för oss i Tamarinden som tycker att GA är en bättre organisationsform? Vi är kritiska till att definitionen

2023-07-12

Moe 740/2023

av en energigemenskap inte nämner något kring den mest vedertagna organisationsform för gemensamt ägande av infrastruktur som finns i Sverige idag, gemensamhetsanläggning och samfällighetsförening. Vi anser att det bör ses över om detta sätt att få till långsiktigt ägande och förvaltning inte borde vara ett möjligt sätt att organisera en energigemenskap. Trygghet och långsiktighet tycker vi från projektet sida är viktiga parametrar för att gemensamt investera i infrastruktur.

Kemal Hosu

Ordförande Markplanerings- och exploateringsnämnden